

ZOUFALEC NA KŘÍŽI?

Kříž v sobě má něco děsivého. Byl to ten nejhroznější způsob poprav, který znala antika. Přihlížet tomu, že nejčistší z lidí, ten, který byl více než člověkem, byl popraven tak hrozným způsobem, může zpočátku vyvolat strach z nás samých. My se však potřebujeme bát sebe a své pohodlnosti. Člověk se musí nejdřív zhrozit sám sebe, aby se tak dostal na správnou cestu.

Není to však jenom děs, který můžeme zakoušet při pohledu na kříž. Z kříže na nás totiž nepohlíží nějaký ztroskotanec či zoufalec. Shlíží na nás dobrota samého Boha, který se vydává do našich rukou, který je nám vydán a nese s námi všechny krize dějin.

Lidé se dnes ptají, jak můžeme po Osvětimi ještě mluvit o Bohu a zabývat se teologií. Řekl bych, že kříž zahrnuje i hrůzy Osvětimi. Bůh je ukřižován a říká nám, že tento zdánlivě tak slabý Bůh je nepochopitelně odpouštějící a ve své zdánlivé nepřítomnosti silnější.

JE MNOHO VĚCÍ, KTERÉ NEVIDÍME, ALE ONY EXISTUJÍ...

Na světě je mnoho věcí, které nevidíme, ale ony přesto existují a jsou důležité. Jednou z takových věcí je například náš rozum, o němž je zcela zřejmé, že jsme jím obdařeni. Nevidíme své myšlenky, ale přesto je máme. Svou duši nevidíme, avšak přesto existuje – vidíme výsledky jejího působení, neboť můžeme mluvit, myslet, rozhodovat se a tak dále. Ani elektrický proud nevidíme, a přesto existuje: například fungování tohoto mikrofonu nám ohlašují svítící kontrolky. Když to shrneme, tak právě nejhlubší věci, které jsou základem světa, nevidíme, ale můžeme vidět a vnímat jejich působení.

Stejně tak nevidíme vzkříšeného Pána svými očima, ale vidíme, že tam, kde Ježíš působí, se lidé mění, stávají se lepšími. Vzniká tam větší schopnost žít v pokoji, usmíření a tak dále. Nevidíme tedy Pána samého, ale jeho působení. Proto můžeme poznat, že je Ježíš přítomen.

TOMÁŠOVA NEVÍRA JE PRO NÁS CENNÁ...

Každý z nás může být pokoušen ke stejné nevíře jako Tomáš. Bolest, zlo, nespravedlnost, smrt, zejména postihne-li nevinné, jako například děti, které se stávají obětí válek, terorismu, nemocí a hladu – copak toto vše nevystavuje naši víru těžké zkoušce? A přece je pro nás paradoxně právě v těchto případech Tomášova nedůvěřivost užitečná a cenná, protože nám pomáhá očistit všechny falešné představy o Bohu a vede nás k objevení jeho autentické tváře: tváře Boha, který na sebe v Kristu vzal rány zraněného lidstva.

Tomáš přijal od Pána dar víry, prověřené Ježíšovým utrpením a smrtí a potvrzené setkáním s ním – Vzkříšeným, a předal tento dar církvi. Dar víry, která byla skoro mrtvá a nyní se znovuzrodila kontaktem s Kristovými ranami. I nám je Kristus ukazuje v každé nouzi a utrpení.

Zpracováno podle knihy: *365 dní s Benediktem XVI.*,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.